13. b) Myšlení postmoderny. Kulturní pluralismus, nerozhodnutelnost významů, hra.

- již 2. pol 19. st. kritika přístupu zbožštění člověka z moderny→ zkáza člověka(až příliš moci) přítel, bůh, člověk nefungují
 - Friedrich Nietzsche a další filosofové začínají hledat něco jiného, lepšího než je člověk jako střed všeho

d hledáme něco, co člověka přesahuje a rozpouští

- hra, náhoda jako základní životní princip, život nás přesahuje
- rezignuje na univerzální pravdy (sice globalizace ,ale jako kompromis)
- postmoderna **žije přítomností** . (ponaučení z historie neexistuje, všechny velké projekty o budoucnosti (snaha o utopie) selhaly- pouhá hra na historii)
- Pravda je nekonečná hra znaků hlavní rozdíl mezi modernou a postmodernou.
- díky tomuto ponoru do jazyka, víme že významy nekonečně prokluzují a že tutíž nějaká pevná pravda neexistuje→pravda je jen hra symbolů
 - o resignuje na kategorii pravdy X
 - o taky resignuje na **kategorii rozumu** X (je těžké se na něj spolehnout ikdyž ho máme)
 - o a na <mark>kategorii pokroku 🗙</mark>

→místo toho všeho staví hru (hru komunikace a hru kontextů)

o **rozum svrhnut** z vyjímečného postavení → nasouvá do popoředí jiné složky lidské osobnosti - **kreativita**, **fantazie**, **imaginace a intuice**

Kulturní pluralismus

- staví dialog a různé čtení světa, textualita (=svět jako text, který čte každý po svém)
- s tím, že jsou lepší a horší společnosti podle toho jak se starají o své nejslabší
- **kontext jsou vztahy** (i člověk je kontext. který vyrůstá ze svých vztahů, nedokázala bychom o sobě nic říci pokud bychom nebyli něčí)
 - o individuální já má vždy menší výpovědní hodnotu nežli jeho kotext
- pravda generovaná v massmédiích je to, co má někdo možnost opakovat →pravda je sociálně prosazené tvrzení

^{*}M. Foucault: první kniha- dějiny šílenství

zpochybňuje Descartesovo tvrzení Myslím, tedy jsem .→ A co ti, kteří nemyslí?

Obraty, které definují filosofické myšlení posledních 150 let

Obrat k jazyku

Nelidský obrat

Obrat k lidskému tělu

Gnoseologická skepse

- zabývá se tím, jak moc je svět je poznatelný
- vnímání poznatelnosti na škále (**optimismus** →měkká skepse →**tvrdá skepse**)
- antika (zkoumají)
- **křesťanství** (prohlubuje tradici skrze boha, který dává všemu smysl)
- moderna (posedlost pokrokem a zkoumáním, univerzální pravdy→ konečné řešení židovské otázky

koncem moderny začíná tvrdá skepce ▲ →začíná se tvrdě lámat gnoseologický optimismus

 postmoderna -- pravda neexistuje vše je jen hra znaků (skepse - tvdá větěv x měkký větev)

Měkká větev postmoderny

- př. Umberto Eco
 - o jsou přece pravdy, které nemusíme zpochybňovat a můžeme s nimi pracovat

Tvrdá větev postmoderny

- **Jean Baudrillard** (v dnešní době jsme v situaci, že spíše nic nežli něco)
 - o převrací řecké nastavení
 - o realita nám byla ukradena massmédii poprvé v dějinách
- postanalytická jazyková škola